

18.12.2025

Maa- ja metsätalousministeriölle

**Suomen luonnonsuojeluliiton lausunto MMM:n asetusehdotuksesta
alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026**

Luonnonsuojeluliitto kiittää mahdollisuudesta lausua asiasta ja lausuntonaan toteaa seuraavaa.

Sudenmetsästyksen aloittaminen on ennenaikaista

Suomen luonnonsuojeluliiton mielestä suden metsästys pyyntikiintiöillä on ennenaikaista ja vaarantaa suden suotuisan suojelun tason luontodirektiivin vastaisesti (artikla 14).

Luonnonvarakeskuksen tuottaman viitearvolaskurin (2022) mukaan kahden susipopulaation geneettinen viitearvo on 525 sutta, kun 15 % aliarvioimisriski itäisen osapopulaation osalta ja 35 % aliarvioimisriski läntisen osapopulaation osalta. Kansainvälisissä tiedekirjallisuudessa 500 yksilön efketiivistä populaatiokokoa pidetään yleisesti riittävänä kokona turvaamaan populaation perinnöllistä muuntelua pitkällä aikavälillä.

Luonnonsuojeluliiton mukaan suden kannanhoidollista metsästystä ei tule aloittaa ennen kuin maaliskuun susikanta-arvio on yli 500 sutta. Lisäksi susikannan on levittädyttävä tasaisesti poronhoitoalueen eteläpuoliseen Suomeen. Erityisen tärkeää on varmistaa geneettinen silta itäisen ja läntisen kannan välillä. Nyt suden esiintymisalue ei ole yhtenäinen eikä kanta ole geneettisesti kunnossa.

Suomen susikanta ei vielä ole suotuisalla suojelutasolla (vuonna 2025 lisääntyvä susikanta Luken arvion mukaan noin 430), vaan MMM:n määritelmä suotuisasta suojelutasosta (273 sutta) on poliittinen päätös. Se ei huomioi lainkaan suden geneettisen monimuotoisuuden säilymistä eikä se perustu tutkittuun tietoon suden tai ylipäättänsä nisäkkäiden genetiikasta.

Minkään lajin suojelutaso ei voi olla suotuisa, mikäli populaatiossa on vain 273 yksilöä. IUCN:n määritelmän mukaan laji tulee silloin määritellä erittäin uhanalaiseksi eli se on eliölaji, jonka vaara kadota luonnosta lähiaikoina on erittäin suuri. Näin sitä voi metsästää kiintiöllä, joka on neljännes lisääntyvästä kannasta ja vielä lisäksi susikantaan on kohdistunut ja mahdollisesti jatkossakin voi kohdistua merkittävää salametsästystä, etenkin harvaan asutussa itäisessä Suomessa.

Riskinä on susikannan romahtaminen

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun kiintiön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella, jossa voidaan antaa tarkempia säännöksiä. Maa- ja metsätalousministeriöllä on siten

toimivalta rajoittaa poikkeuslupien nojalla pyydettyjen saaliin määrää ja aluetta. Asetusluonnoksen mukaan tässä tapauksessa ei kuitenkaan aiota rajoittaa poikkeuslupien määrää.

Kiintiöpyyntiä koskeva asetus ei siis estä tai rajoita samanaikaisten vahinkoperusteisten poikkeuslupien käyttöä. Koko maassa susia voidaan asetusehdotuksen mukaan kiintiöpyynnin ohella jatkossakin poistaa tehokkaasti ja nopeasti Riistakeskuksen myöntämällä poikkeusluvalla, jolloin voidaan sallia myös kiellettyjen pyyntivälineiden käyttö. Poronhoitoalueen suden metsästykseen tai poronhoitoalueen ulkopuolella tapahtuvaan poikkeuslupapyyntiin ei esitetä mitään rajoituksia.

Luonnonsuojeluliitto katsoo välttämättömäksi lupien kokonaismäärän rajoittamisen tilanteessa, jossa susia metsästetään myös kiintiöpyyntinä. Vuonna 2025 poronhoitoalueen eteläpuoliseen Suomeen on myönnetty vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia yli 60 suden tappamiseen. Todellisuudessa susien poistuma kiintiöpyynnin sallimisen jälkeen ei ole 100 sutta, vaan paljon enemmän, kun huomioidaan kiintiöpyynti sekä koko maassa myönnettävät poikkeusluvut. Tällöin on olemassa todellinen riski sille, että susikantaa harvennetaan liian voimakkaasti, jopa metsästyslain valmistelussa esitetyn suotuisan suojelun viitearvoksi valitun (Luonnonsuojeluliiton mielestä liian alhaisen) 273 suden määrän kannalta.

Luonnonsuojeluliitto katsoo, että poikkeuslupien määrää on 100 suden kiintiöpyynti sallittaessa välttämättömästi rajoittaa etenkin poronhoitoalueen eteläpuolisessa osassa maata. Kiintiöpyynti tulee mitoittaa niin, että kiintiöön sisältyy kaikki kuolleisuus eli kiintiöpyynti ja poikkeusluvut. Yhteensä sadan suden kiintiöstä tulee myös vähentää muu tietoon tuleva suden kuolleisuus, kuten liikenneonnettomuuksissa kuolleet yksilöt, mahdollisesti esiin tuleva laittoman salametsästyksen saalis ja muu ihmisen aiheuttama kuolleisuus. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että yleisen metsästyksen kiintiö ei voi olla suuri. Kestävä määrä yleiselle metsästykselle, jos siihen ryhdytään, voisi olla enintään 26, joka tulisi kohdistaa neljälle alueelle, joilla esiintyy DNA-todennetusti koirasusia.

Sudenmetsästys on aiheuttanut enemmän ongelmia kuin tuonut ratkaisuja

Asetuksen taustamuistiossa todetaan: "Tavoitteena on saada aikaan suden kannanhoitoon uudenlainen ja pitkäaikainen ratkaisu. Siinä suden kestäväällä metsästyksellä voidaan hallita sudesta aiheutuvia ongelmia ja haittoja pitkäjänteisesti, siten etteivät aiempien kannanhoidollisen metsästyksen kokeilujen ongelmat toistuisi."

Aikaisempina vuosina suden kannanhoidollinen metsästys on aiheuttanut enemmän ongelmia, kuten todennettua pihasusien syntymistä ja lisännyt salametsästystä, kuin tuonut ratkaisuja. Asetusluonnoksessa ei esitetä menettelyitä, joilla voitaisiin parantaa sudenmetsästyksen toimivuutta. Päävastoin aikaisempaa suurempi kiintiö, josta ei voi metsästyksen epäkohtien korjaamiseksi valittaa, johtaa sudenmetsästyksen haittojen lisääntymiseen ja jopa susikanna romahtamiseen kuten on aikaisemmin käynyt vuosina 2005/2006 ja 2015/2016.

Kansainvälisissä tutkimuksissa on havaittu, ettei yleinen sudenmetsästys vähennä vahinkoja ellei niitä kohdenneta juuri vahinkoja aiheuttaviin yksilöihin. Pikemmin sillä lisätään vahinkoja, mikäli metsästyksessä ammutaan lauman alfayksilöitä, mikä saattaa johtaa lauman hajoamiseen. Tällöin alle

vuoden ikäiset nuoret sudet saattavat etsiä ravintoa pihosta ja asutuksen piiristä kuten tapahtui Pohjois-Karjalassa kevättalvella 2016, koska eivät kykene lauman puuttuessa luontaisia ravintokohteitaan eli hirvieläimiä saalistamaan.

Aluekohtaiset kiintiöt

100 suden kiintiöstä 74 sutta kohdistuu 12 eri kiintiöalueelle kattaen 13 eri laumaa, jotka on tarkoitettu metsästää kokonaan. Kiintiöstä 26 eläintä kohdistuu 4 eri kiintiöalueelle, jotta saadaan poistettua koirasusia tai susia, jotka elävät koirasusien kanssa. Myös nämä on tarkoitettu poistaa kokonaan. Luonnonsuojeluliitto katsoo koirasusien luonnosta poistamisen asianmukaiseksi tavoitteeksi.

Kuitenkin esitetään, että 100 suden kiintiöön ei lasketa kuuluvaksi saaliiksi saatuja, DNA-todennettuja koirasusiyksilöitä, vaan näiden lisäksi voidaan saalistaa tapettujen koirasusien lukumäärää vastaava määrä lisää geneettisesti puhtaita susia. Tätä Luonnonsuojeluliitto ei voi hyväksyä, kun tavoite kiintiöpyynnissä on poistaa luonnosta nimenomaan ensisijaisesti niitä laumoja, jotka ovat aiheuttaneet tai potentiaalisesti voivat aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa sekä haitalliseksi vieraslajiksi katsottavia koirasusia. Koirasusien poistaminen ei saa koitua genettisesti puhtaan susikannan entisestään suurenevaan metsästyskiintiöön.

Metsästyslain muutosta ja sen seurauksena annettavaa asetusta perustellaan Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmalla, jonka mukaan suurpetopolitiikkaa on hoidettava tavalla, joka huomioi myös sosiaalisen kestävyyden. Suden kiintiömetsästyksen seurauksena voi kuitenkin aiheutua uhanalaisen lajin kannan romahdus, mikä ei olisi kestävä sen enempää sosiaalisesti kuin ekologisestikaan. Kun kiintiöpyynnin ohella susikannan kokoa jatkossakin pienennetään myös vahinko- ja turvallisuusperusteisin poikkeusluvin, voi kokonaisvaikutus kannan pienemiseen olla arvaamattoman suuri ja liian voimakas. Tätä kahteen osapopulaatioon voimakkaasti jakautunut Suomen susikanta ei suojelutason merkittävästi heikentymättä kestä.

Alueet ja aluekohtaiset susimäärät perustuvat Suomen riistakeskuksen esitykseen. Riistakeskus puolestaan on laatinut ehdotuksensa alueellisten toimijoidensa ehdotusten pohjalta. Laumojen valintakriteerit on esitetty melko suppeasti, joiltain osin kiintiöpyynnillä poistettaviksi esitettyjen laumojen valintaperusteita on pidettävä virheellisinä tai perusteettomina.

Kun tavoitellaan suurpetopolitiikassa sosiaalista kestävyyttä, olisi perusteltua kokonaan pidättäytyä esittämästä poistettaviksi sellaisia susilaumoja, jotka elävät erittäin harvaan asutuilla alueilla, eivätkä todennetusti ole aiheuttaneet merkittävää vaaraa tai vahinkoa ihmisille tai elinkeinoille. Silti tällaisiakin laumoja esitetään poistettaviksi, ja muun perustelun puuttuessa perusteluksi esitetään metsäpeuran suojelua.

Juuri harvaan asuttujen, suden ja ihmisen rinnakkaiselon kannalta parhaiden, erämaisimpien seutujen susilaumojen tulisi sosiaalisen ja ekologisen kestävyyden näkökulmasta antaa lisääntyä, ja esittää kiintiöpyynnissä poistettaviksi ainoastaan tiheimmän susipopulaation alueelta Lounais-Suomesta sellaisia yksilöitä, jotka todennetusti ovat vahinkoja tai vaaraa aiheuttaneet sekä muutoin keskittyä poistamaan vain todennäköisiä (DNA-todenteet alueelta) koirasusiyksilöitä.

On erityisen tärkeää rauhoittaa laumat, jotka ovat tärkeitä itäisen ja läntisen susikannan geneettisen yhteyden aikaan saamiseksi. Silti myös näitä laumoja esitetään kiintiöpyynnillä poistettaviksi.

Susien metsästäminen ei turvaa metsäpeuran tulevaisuutta

Metsäpeura luokitellaan Suomessa nykyisin silmälläpidettäväksi (NT), eikä sitä enää pidetä uhanalaisena. Sen sijaan susi luokitellaan erittäin uhanalaiseksi (EN). Susien metsästystä metsäpeuran suojelemiseksi ei voi millään tavoin pitää perusteltuna, koska suden aiheuttama saalistus ei ole metsäpeuraa eniten uhkaava tekijä. Pahkavaaran (5 sutta), Vuosangan (6 sutta) ja Lauhanvuoren (6 sutta) sudenmetsästyskiintiöiden perustelu ei ole kestävällä pohjalla.

Metsäpeuran uhanalaistumisen syynä ovat aikoinaan olleet luvallinen ja luvaton metsästys, vanhojen metsien ja yhtenäisten suoalueiden väheneminen ja risteytyminen poron kanssa. Kainuussa suden ja muiden suurpetojen saalistus on ollut 2000-luvulla yksi tekijä, joka on rajoittanut metsäpeurakannan kasvua ja paikoin johtanut kannan vähenemiseen. Suden pääravintokohde ei kuitenkaan millään alueella edelleenkään ole metsäpeura, vaan hirvi ja muut hirvieläimet.

Metsäpeuran nykyisiä ja vakavimpia tulevaisuuden uhkia ovat metsätalous ja energiarakentamishankkeet metsäpeuran elinalueilla (tuuli- ja aurinkovoimahankkeet, voimajohtokäytävät), muu ihmisen aiheuttama häirintä, liikenne, suurpetojen saalistuspaine sekä ilmastonmuutos. Metsäpeuran elinympäristöön kohdistuva metsätalous ja teolliset rakentamishankkeet eivät aiheuta ainostaan elinalueiden pirstoutumista ja ihmisperäistä häirintää, vaan myös voimistavat petojen saalistuspainetta metsäpeuraa kohtaan, sillä mm. susi voi tehokkaasti hyödyntää helppokulkuisia tie- ja voimajohtolinjoja myös saalistaessaan.

Mikäli metsäpeuran suojelua halutaan vahvistaa, tulee keskittyä vähentämään metsäpeuran tulevaisuutta vaarantavien merkittävimpien uhkatekijöiden vähentämiseen. Metsäpeuran elinalueiden suojelu ja ennallistaminen sekä poronhoitoalueen etelärajan siirto pohjoisemmas ovat kaikkein vaikuttavimmat keinot turvata metsäpeuran tulevaisuutta. Mikäli suurpetoja metsästetään metsäpeuran saalistuspaineen vähentämiseksi, pitää metsästys kohdentaa suden sijaan rajoitetusti vain ei-uhanalaisiin suurpetoihin.

Pelkkä susien olemassaolo ei riitä perusteeksi metsästykselle

Suomessa suden aiheuttamat vahingot poronhoitoalueen eteläpuolella ovat olleet todella pienet verrattuna porovahinkoihin tai muualla Euroopassa tapahtuvien suden aiheuttamien vahinkojen määrään. Kun Suomessa puhutaan yksittäisistä vahingoista, Euroopassa esim. Ranskassa tarkastellaan tuhansien lampaiden vahinkoja poikkeuslupien perusteena. Suomessa sudenmetsästyksen perustelluksi syyksi voidaan myös esittää sitä, että vahinko on sattunut ilman että vahinkoja olisi yritetty tai aiottaisiin jatkossakaan torjua suurpetoaidoilla ja muilla ennaltaehkäisevillä keinoilla. Vankoja esitetään kiintiömetsästyksen perustelluksi myös sellaisia alueilla, joilla suden aiheuttamia vahinkoja on sattunut vähäisissä määrin. Aluekohtaisten kiintiöiden perustelu on tältä osin kestämatöntä.

Aluekohtaisten kiintiöiden perustelut

1) Pahkavaara, 5 yksilöä (metsäpeura)

Lauman poistamisen perusteluksi taustamuistiossa esitetään metsäpeuran suojelua sekä sitä, että reviirialue on osin poronhoitoalueella: *Kiintiöalueen pohjoisosat sijoittuvat metsäpeurojen tärkeälle vasonta-alueelle. Luonnonvarakeskuksen tämän syksyn laumarakennelaskentojen perusteella metsäpeurojen vasojen eloonjäänti Pohjois-Pohjanmaalla on ollut erittäin heikkoa. Reviirialue ulottuu osittain poronhoitoalueelle, mikä lisää porotalouteen kohdistuvaa susien aiheuttamaa vahinkoriskiä.*

On kuitenkin huomioinarvoista, että Pahkavaaran lauma ei ole aiheuttanut kotieläinvahinkoja tai koiravahinkoja. Porotaloudelle aiheutuneet vahingot alueella ovat tapahtuneet pääasiassa poronhoitoalueen ulkopuolella, eli porot ovat olleet väärässä paikassa. Reviirillä elävän susilauman yksilöitä ei ole havaittu ihmisasutuksen läheisyydessä. Reviirin sijainti on ihanteellinen, niin ihmisen kuin suden kannalta. Suden on yleisesti toivottu asettuvan juuri "erämaisille" seuduille kauas ihmisasutuksesta, jolloin sosiaalisten haittojen ja kotieläinvahinkojen riski on pienin.

Suden pääsaalis Pahkavaaran reviirillä ei ole metsäpeura vaan hirvi, jonka kanta alueella on vakaa. Metsäpeura on sudelle sivusaalista (puhelu 4.12., SLL/Hanna Halmeenpää - Luke/Antti Paasivaara) Metsäpeurakannan suurin uhka ei ole susi, vaan alueelle suunnitellut maankäytön muutokset (tuulivomahankkeet, 3 kpl), joiden vuoksi häiriö ja pirstaloituminen metsäpeuran elinympäristössä (lisääntymis- ja levähdysalueet ja laitumet) kasvaa ja rakennettavan uuden tiestön vuoksi myös metsäpeuraan kohdistuva luontainen saalistuspaine voimistuu. Pohjois-Pohjanmaa on ollut tuulivoimarakentamisen voimakkaimman kasvun keskittymä viimeiset 20 vuotta, rakentamispaine jatkuu edelleen varsin voimakkaana ja laajenee yhä enemmän rakentamattomille, asumattomille metsä- ja suoalueille.

Pahkavaaran susilauma ei aiheuta vaaraa tai vahinkoa kotieläintaloudelle tai asutukselle ja on alueen asukkaiden keskuudessa sosiaalisesti erittäin hyväksytty. Tämä lauma tulisi säästää ja antaa sen lisääntyä. Kun poliittisena tavoitteena on sallia elämä osana ekosysteemiä vain susille, jotka hankkivat ravintonsa luonnosta, eivätkä tule ihmisasutuksen liepeille, olisi järjenvastaista poistaa harvaan asutulta alueelta susilauma, jossa juuri tämä käytösmalli toteutuu ja siihen myös lauman jälkeläiset oppivat ja kasvavat.

Porotalouden tulisi rajoittua poronhoitoalueelle, eikä sen mahdollistamaa ja poikkeussäännösten turvaamaa suurpetokantojen voimakasta rajoittamista tule ulottaa poronhoitoalueen ulkopuolelle, jolla Pahkavaaran lauman reviiri pääasiassa sijaitsee.

Pahkavaaran lauman reviiri on myös Luonnonvarakeskuksen tutkimusalueella. Tutkimuksessa selvitetään tuulivoimarakentamisen vaikutuksia mm. suurpetoihin ja metsäpeuraan. Tuulivoiman vaikutuksia eläimistöön on Suomessa tutkittu hyvin vähän. Käynnissä olevan hankkeen (WINDLIFE, 2023-2027) tarkoitus on tuottaa tietoa eläinlajien esiintymisestä ja elinympäristöjen käytöstä tuulivoimaloiden lähialueilla. Tutkimuksen kohteena olevista lajeista kotimaiset tutkimukset puuttuvat kokonaan, vaikka tietoa tuulivoimarakentamisen vaikutuksista erityisesti uhanalaisiin, harvalukuisiin

lajeihin (kuten susi) energiahankkeiden suuren volyymin takia tarvitaan kipeästi. Hankkeen tavoitteena on tuottaa ohjeita, joilla tutkimusten kohteena olevien lajien elinympäristövaatimukset voidaan ottaa entistä paremmin huomioon sijoitettaessa tuulivoimaloita.

Mikäli susien ei sallita elää metsäpeuran ja suden yhteisillä, luontaisilla elinalueilla, olisi vaihtoehtona hyväksyttävä susilaumojen asettuminen lähemmäs ihmisasutusta. Tälle ei kuitenkaan usein ole hyväksyntää. Herää kysymys, onko uhanalaiselle sudelle missään Suomen kolkassa hyväksyttyä sijaintia, kun laajimmat asumattomat seudut on porotalouden vuoksi jo vaihtoehtoisista poissuljettu ja sen ulkopuolella harvaan asuttujen seutujen susireviirien tyhjentämisen perusteeksi esitetään joko metsäpeuran suojelua ja verrattain harvalukuisia kotieläinvahinkoja tai metsästyskoiravahinkoja.

Luonnonsuojeluliitto muistuttaa, että metsäpeuran ohella myös susi kuuluu pohjoisen havumetsävyöhykkeen ja tundran ekosysteemiin. Muu tulkinta olisi epätieteellinen ja täysin luonnosta vieraantunut.

2) Vuosanka, 6 yksilöä (metsäpeura)

Tämäkin reviiri esitetään susista tyhjennettäväksi metsäpeuran suojelun nimissä. Perustelu on kestämaton, mistä lausuimme jo yllä aiemmissa kohdissa.

3) Nivala, 4 yksilöä (lähisukulaisuus)

Reviirin tyhjentämisen perusteluksi asetusluonnoksen taustamuistiossa Riistakeskus on esittänyt: *syksyn 2025 aikana alueella on todettu kolme varmistettua suden aiheuttamaa kotieläinvahinkoa, joista yksi on kohdistunut koiraan ja kaksi lampaisiin. Vahinkoja ei voi pitää merkittävänä, eikä asianmukaisena perusteluna susien poistamiselle. Riistavahinkorekisterin mukaan Nivalan reviirillä (Nivala, Haapavesi) suden tappamina on menetetty yksi koira ja viisi lammasta. Lisäperusteluna on esitetty: Luonnonvarakeskuksen mukaan DNA-näytteiden perusteella alueella on liikkunut naaras ja sen muutamaa vuotta aiemmin saama pentu (uros) ja havaintojen perusteella reviirille on muodostunut pentue.*

Tiedusteltaessa asiasta Luonnonvarakeskuksesta ilmoitetaan ettei ole olemassa todennettua tietoa, ovatko nämä sudet (emo ja pentu) pariutuneet tai lisääntyneet Tiedusteltaessa, kuinka yleistä lähisukulaisten susien pariutuminen luonnossa on, Lukesta yleisellä tasolla vastataan, että tällaisia tapauksia luonnossa tulee joskus vastaan. Ei vuosittain, mutta joskus. Esimerkiksi on voitu havaita, että urossusi on joskus pariutunut pentunsa kanssa (sähköpostit 10.12. ja 12.12., SLL/Hanna Halmeenpää - Luke/Samuli Heikkinen).

Luonnonvaraisten eläinten kohdalla toisinaan tapahtuu lisääntymistä lähisukulaisten kesken. Ilmiö ei ole uusi tai poikkeuksellinen, eikä sitä miltei osin voida pitää uhkana esimerkiksi suurpetovahinkojen kasvun kannalta. Luonto löytää kyllä keinot sisäsiittoisuuden vähentämiseen.

Kaikkein tehokkain keino Suomen susikannan sisäsiittoisuuden vähentämiseen olisi se, että hajallaan kahdessa erillisessä populaatiossa (pohjoinen-itä ja länsi-lounas) elävät sudet saisivat levittäytyä

yhtenäiseksi, geneettisesti monipuoliseksi susipopulaatioksi, mikä vahvistaisi lajin suojelutasoa merkittävästi.

Esitettyjä perusteluja Nivalan susireviirillä elävien yksilöiden poistamiseksi kiintiömetsästyksellä ei voi pitää sen enempää turvallisuuden, vahinkomäärän kuin sisäsiirtoisuudenkaan osalta asianmukaisina eikä hyväksyttävänä.

4) Kaskinen-Närpiö, 8 yksilöä, (koirasudet, vahingot)

Todennäköinen koirasusien muodostama reviirialue, alueelta on kerätty kolme koirasuden DNA-näytettä (1.1.2023, 12.2.2024 ja 24.1.2025), joista on tunnistettu kaksi eri koirasusyksilöä. Tämän hetkinen lauman yksilömäärä saattaa olla 5+3 yksilöä. Susien aiheuttamat lammasvahingot vuonna 2025 ovat suuret, noin 140 tapettua lammasta, joiden yhteenlaskettu korvaussumma on noin 40 000 euroa. Lammasvahinkoja on tapahtunut myös saaristossa. Tuoreimmassa (29.10.2025) videoidussa havainnossa on 5 suden lauma. Havaintoaineiston perusteella alueen yksilömäärä on kahdeksan yksilöä. Alue on tiheästi asuttua rannikko- ja maaseutua, jossa sudet ovat tehneet paljon asuintalojen pihakäyntejä.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa, kun perusteluna on DNA-todennetusti koirasusyksilöitä sisältävä lauma. Kuitenkin, vahinkoperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

5) Peurainneva, 6 yksilöä, (koirasudet)

Todennäköinen koirasusien reviirialue. Alueelta on kerätty kolme koirasuden DNA-näytettä (16.11.2024, 29.1.2025, 29.1.2025), joista on tunnistettu yksi yksilö. Tammikuun näytteenottohetkellä kyseinen koirasusyksilö on liikkunut parina toisen yksilön kanssa. Syksyltä 2025 alueelta on havainto parin lisäksi neljästä pennusta.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa, kun perusteluna on DNA-todennetusti koirasusyksilöitä sisältävä lauma. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

6) Lauhanvuori, 6 yksilöä (metsäpeura, vahingot)

Keskeinen peruste on metsäpeurojen elinvoimaisuuden turvaaminen. Alue on metsäpeurojen keskeistä elinaluetta. Suomen metsäpeurakannan hoitosuunnitelman mukaan suden metsästystä tulee kohdistaa erityisesti metsäpeuran esiintymisalueella esiintyviin susireviireihin. MetsäpeuraLIFE (2016-2023)-hankkeessa alueelle, Lauhanvuoren kansallispuistoon on perustettu metsäpeurojen palautusistutustarha, jossa on totutettu, kasvatettu ja vapautettu metsäpeuroja luontoon. Palautusistutuksella on haluttu edistää metsäpeuran suojelua ja kannan elinvoimaisuutta, ja se on ollut hankkeen keskeisin toimenpide. Alue valikoitui palautusistutusalueeksi elinympäristöolosuhteiden vuoksi ja valinta-aikaan alueen lähimaillakaan ei ollut susireviiriä. Palautusistutustarhasta on lokakuun 2019 ja heinäkuun 2022 välisenä aikana vapautettu luontoon kaikkiaan 42 metsäpeurayksilöä. Alueella

tehtyjen metsäpeurojen kannanseurannan mukaan vasonta alueella onnistuu hyvin ja metsäpeurat tuottavat vassoja. Haasteena on se, että vasat eivät säily luonnossa hengissä. Alueella on havaintoja suden aiheuttamasta metsäpeurojen tappamisesta. Viitteitä vassojen todennäköisestä korkeasta kuolleisuudesta on myös syksyiltä 2025. Alueella ja sen välittömässä läheisyydessä sudet ovat aiheuttaneet vuosina 2024-2025 yhteensä neljä koiravahinkoa (19.10.2025, 27.9.2025, 11.11.2024, 2.10.2024) sekä yhden lammasvahingon (19.10.2023).

Luonnonsuojeluliitto huomauttaa, että Suomenselän metsäpeurakanta on vahvempi kuin Kainuun kanta, jossa sielläkään susireviirejä ei ole perusteltua tyhjentää susista metsäpeuran suojelun vuoksi. Suomenselkää pitkin pitäisi mahdollistaa susikannan läntisen ja itäisen populaation geenivirta eli kahtia jakautuneen susipopulaation yhdistyminen, samoin kuin metsäpeurakannan Kainuun ja Suomenselän populaatioiden yhdistyminen. Todellinen uhka Suomenselälläkin metsäpeuralle on elinymäristön pirstoutuminen mm. energiahankkeiden ja muun ihmisen aiheuttaman häirinnän vuoksi sekä populaation leviämissuuntien kannalta tärkeiden ekologisten yhteyskäytävien (häiriintymättömien elinympäristöjen) puute. Metsäpeuran suojelun kannalta suden poisto olisi näennäinen ja nopea keino, mutta todelliset uhkatekijät vaativat pitkäaikaisia toimia elinympäristöjen suojelun ja ennallistamisen saralla. Metsäpeura on sudelle sivusaalis, ei pääravintokohde.

Lisäksi Luonnonsuojeluliitto muistuttaa, että toisin kuin ihmisen seuralaiseksi tai harrastuksen vuoksi hankittu koira, susi kuuluu havumetsävyöhykkeen ekosysteemin luontoon, jossa sen tehtävä on säädellä hirvieläinkantoja. Kotieläinvahingot alueella ovat vähäisiä.

7) Eurajoki, 6 yksilöä (vahingot)

Koira- ja kotieläinvahingot olleet kasvussa nykyisen lisääntyvän parin aikana. Noin vuoden aikana sudet ovat tappaneet kaksi koira metsästystilanteessa ja vahingoittaneet yhden koiran lopetuskuntoon talon pihasta. Sudet ovat aiheuttaneet lammasvahinkoja useita kertoja. Arvioitu vahinkomäärä vuoden 2025 aikana tähän mennessä noin 7300 euroa. Pihakäyntejä on kirjattu alueen perhelaumareviirien keskimääräistä tasoa enemmän painottuen reviirin Eurajoen (Luvian) puoleiselle osalle. Viereisellä Kiukaisten reviirillä on LUKE:n analyysien mukaan lisääntyvä uroksena geneettisesti arvokas itäistä alkuperää oleva susiyksilö, kyseinen Kiukaisten reviiri rajautuu kauttaaltaan muihin reviireihin ja on maasto-olosuhteiden johdosta huomattavan konfliktierkkää, peltovaltaista aluetta. Ympäröivää reviiritihentymää harventamalla pyritään tarjoamaan mahdollisuus Kiukaisten reviirin laajenemiselle, joka osaltaan turvaisi Kiukaisten reviirillä elävien susien elinmahdollisuuksia.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa reviirin susien poistamisen pääasiallisista perusteluista. Kiukaisten reviirin geneettisesti tärkeä lisääntymismahdollisuuksia turvaava perustelu on aiheellista. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

8) Rekikoski, 6 yksilöä, (turvallisuus, vahingot)

Pihakäyntejä kirjattu alueen perhelaumareviirien keskimääräistä tasoa enemmän. Useita poliisin SRVA-määräyksiä vuonna 2025. Kotieläinvahingoissa kasvua vuonna 2025, 1 koiravahinko ja 3 lammasta

syyskaudella 2025. Arvioitu vahinkomäärä vuoden 2025 aikana tähän mennessä noin 5400 euroa. Alueella tiivis susireviirien rypäs. Valkohäntäpeurakannan lasku ollut alueella suhteellisesti hyvin voimakasta, mikä vaikuttaa osaltaan myös susien ravintotilanteeseen verrattuna aikaisempaan tilanteeseen.

Perusteluksi mainitut kasvaneet kotieläinvahingot syyskaudella 2025 ovat siis 1 koiravahinko ja 3 lammasta. Vahinkoja ei voi pitää miltään osin merkittävinä eikä kokonaisen susilauman poistamisen asiallisena perusteluna. Luontaisen ravintotilanteen heikentyessä susilauma luontaisesti hakeutuu paremman ravintotilanteen alueille. Vieraslaji valkohäntäpeuran kannan pienenemistä voi pitää myönteisenä asiana, johon alueen susilla varmastikin on ollut vaikutusta. Sudet poistavat reviireiltään myös muita vieraslajeja, kuten supikoiria
(<https://www.maaseuduntulevaisuus.fi/metsa/f21ef831-2996-4b36-8aa9-386f40352828>).

Jää varsin epäselväksi, onko turvallisuus- ja vahinkoperustelu asianmukainen syy koko Rekikosken reviirin susien poistamiselle. Kun kyse on erittäin uhanalaiseksi luokitellut lajin yksilöiden tappamisesta, olisi asetuksen taustamuistiosta yksiselitteisesti käytävä ilmi perustelujen asianmukaisuus.

Reviiri sijaitsee alueella, jolta susikannan olisi koko Suomen susikannan geneettisen monimuotoisuuden turvaamiseksi voitava levittäytyä kohti Keski-Suomea ja itää. Ravintotilanteen heikentyessä Rekikosken lauma voisi hakeutua vapaille reviireille juuri oikeaan suuntaan, Lounais-Suomen reviirien ollessa jo varattuja.

9) Köyliö, 3 yksilöä (turvallisuus)

Pihakäyntejä kirjattu huomattavasti alueen perhelaumareviirien keskimääräistä tasoa enemmän. Useita poliisin SRVA -määräyksiä ja niihin liittyviä tapahtumia metsästysvuonna 2024-25. Suomen riistakeskuksen myöntämiä karkotuslupia 2025. Alueella tiivis susireviirien rypäs. Viereisellä Kiukaisten reviirillä on LUKE:n analyysien mukaan lisääntyvänä uroksena geneettisesti arvokas itäistä alkuperää oleva susi yksilö, kyseinen Kiukaisten reviiri rajautuu kauttaaltaan muihin reviireihin ja on maasto-olosuhteiden johdosta huomattava konfliktiherkkää, peltovaltaista aluetta. Ympäröivää reviiritihentymää harventamalla pyritään tarjoamaan mahdollisuus Kiukaisten reviirin laajenemiselle, joka osaltaan turvaisi Kiukaisten reviirillä elävien susien elinmahdollisuuksia.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa reviirin susien poistamisen pääasiallisista perusteluista. Kiukaisten reviirin geneettisesti tärkeä lisääntymismahdollisuuksia turvaava perustelu on aiheellista. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

10) Humpppila, 8 yksilöä (turvallisuus, vahingot)

Kiintiöalueella on todettu suuri susitiheys ja säännöllistä lisääntymistä. Alueella esiintyvät sudet tekevät runsaasti pihakäyntejä, joiden määrä on kasvanut vuosittain ja alueella on järjestetty myös koulukyytejä susien takia. Viimeisen vuoden aikana alueella on tapahtunut useita kotieläinvahinkoja. Kesän syksyn 2025 aikana on todettu viisi erillistä lammassvahinkoa. Alueelle on myönnetty vahinkoperusteisia

poikkeuslupia lammassvahinkojen ehkäisemiseksi, mutta poikkeusluvilla ei ole saavutettu saalista. Arvio alueen susikannan koosta ja kiintiön mitoitus perustuvat Luonnonvarakeskuksen kanta-arvioon, jota on täydennetty ajantasaisilla havaintotiedoilla. Havainnointiverkosto toimii alueella kattavasti, ja käytettävissä on runsaasti havaintoaineistoa. Kiintiöalueen ympäristössä sijaitsee useita susireviirejä, joihin ei kohdistu pyyntiä. Ottaen huomioon ympäröivän alueen susitiheyden, on todennäköistä, että kiintiöalueelle siirtyy susia naapurireviireiltä. Kiintiöalueen rajausta perustuu Luonnonvarakeskuksen tuottamiin reviirirajoihin. Kiintiöaluetta on rajattu osin reviirirajoista kiintiöalueen länsiosissa. Rajauksella pyritään varmistamaan, ettei pyynti kohdistu kiintiöalueeseen rajautuvien reviirien yksilöihin. Kiintiöalueen kaakkoisosassa aluetta on laajennettu Luonnonvarakeskuksen reviirirajauksesta. Laajennus perustuu kesän ja syksyn havaintotietoihin alueen susien liikkumisesta ja alueella tapahtuneisiin kotieläinvahinkoihin. Osa tapahtuneista lammassvahingoista sijoittuu laajennetulle alueelle.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa reviirin susien poistamisen pääasiallisista perusteluista. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

11) Kustavi, 7 yksilöä (turvallisuus, vahingot)

Reviirialue sijaitsee pirstaleisessa saaristomaisemassa. Reviiri on pinta-alaltaan Suomen pienimpiä. Sudet liikkuvat pelottomasti ihmisten läheisyydessä ja ovat aiheuttaneet toistuvia lammassvahinkoja. Syyskuussa 2025 alueelta poistettiin yksi susi poliisin määräyksellä. Kevättalvella 2025 alueelta poistettiin Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisella poikkeusluvalla yksi susi.

Perusteluista ei käy ilmi, onko vahinkoja yritetty estää. Koko vuonna 2025 Kustavin kunnassa on riistavahinkorekisterin mukaan menetetty suden tappamana 14 lammasta. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

12) Aura-Paimio, 13 yksilöä (turvallisuus, vahingot)

Paimion reviirialue on tiheästi asuttua maaseutua. Reviiri rajoittuu sekä Paimion kaupungin että Salon kaupungin taajamiin. Reviirin sudet ovat jo usean vuoden aikana käyttäytyneet ei toivotulla tavalla. Sudet liikkuvat toistuvasti pelottomasti ihmisten läheisyydessä. Salon kaupunki on joutunut muuttamaan koulukyytijärjestelyitä susien takia. Alueella ollut toistuvia lammassvahinkoja eri suojaustoimenpiteistä huolimatta. Kevättalvella 2025 alueelta poistettiin Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisella poikkeusluvalla yksi susi. Auran alue rajoittuu Turun kaupungin taajamaa-alueeseen. Reviirialue on tiheästi asuttua maaseutua. Sudet liikkuvat pelottomasti ihmisten läheisyydessä ja olivat mm. päivämakuulla pellolla parin sadan metrin päässä Liedon asemaseudun koulusta. Alueella on syksyllä 2025 ollut voimassa sekä poliisin karkotusmääräys että Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteinen poikkeuslupa suden poistamiseksi. Kevättalvella 2025 alueelta poistettiin Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisella poikkeusluvalla yksi susi. Kiintiöalue kattaa kahden ongelmallisen lauman elinalueen, koska laumojen välisen reviirirajan määrittäminen on erittäin vaikeaa.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa reviirin susien poistamisen pääasiallisista perusteluista. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

13) Kytäjä, 2 yksilöä, (koirasudet, turvallisuus)

Alueella kasvava susikanta ja havainnot tämän vuoden pentueesta. Alueen sudet aiheuttaneet ongelmia erityisesti pelottomalla käytöksellä ja pihakäyntejä on runsaasti. On todennäköistä, että pennut oppivat saman käytösmallin. Reviirin alueella DNA -näytteestä tunnistettu koirasusi ja epäillään, että alueella olisi lisää koirasusiyksilöitä. Alueella olevien yksilöiden määrä melko varmasti tiedossa ja kiintiöesitys on mitoitettu sen mukaan. Koska alue täyttyy todennäköisesti ympäröivien reviirien yksilöillä, on katsottu parhaaksi vaihtoehdoksi tyhjentää alue ongelmallisista susista. Aluetta rajattu pienemmäksi Luken reviirirajoista, että välttyttäisiin naapurireviirien susien ampumiselta.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa, kun perusteluna on DNA-todennetusti koirasusiyksilöitä sisältävä lauma. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

14) Nurmijärvi, 6 yksilöä (turvallisuus)

Jatkuva ongelmakäyttäytyminen. Paljon pihahavainnot suhteessa reviirin kokoon, karkotuksia, suuri susitiheys, paljon pelotonta käyttäytymistä. Syksyllä ja talvella 2024 koiran ulkoiluttajien seuraamista, koiran pureminen ulkoilutuksen yhteydessä. Keväällä 2025 koiran ulkoiluttajan seuraaminen, pihapiirissä pyöriminen asukkaan karkotusyrityksestä huolimatta (karkotusmääräys poliisilta 7.4.2025), hevosta ratsastaneen lapsen lähestyminen, lammasvahinko. Kesällä ja syksyllä 2025 ollut rauhallisempaa. Kiintiöaluerajaus perustuu Luonnonvarakeskuksen reviirirajaukseen. Tämänhetkinen lauman koko epäselvä, kiintiöksi esitetään siksi 6 yksilöä.

Riistavahinkorekisterin mukaan yhtään susivahinkoa Nurmijärvellä ei ole tapahtunut koko vuonna 2025. Maantieteellisesti Uudellemaalle tarvittaisiin susilaumoja, jotta mahdollistettaisiin geneettisen sillan syntyminen itäisen ja läntisen susipolpulaation välille. Mikäli susien katsotaan ja on todettu aiheuttavan ihmisen turvallisuutta uhkaavia tilanteita, oikeasuhtainen menettely olisi käyttää turvallisuusperusteisia poikkeuslupia, ei kiintiömetsästystä.

15) Tohmajärvi-Kitee, 4 yksilöä (vahingot, turvallisuus)

Tohmajärven-Kiteen kiintiöalueella on ollut vuosittain suden aiheuttamia kotieläinvahinkoja viimeisen viiden vuoden aikana. Vahinkotapauksia on yhteensä 29. Riistavahinkolain nojalla korvattuja vahinkoja on noin 33 000 euroa. Lisäksi on vakuutusyhtiöiden korvaamia vahinkoja ml. huomattava jalostuslampolan lammasvahinko. Kiintiöalueella sudet ovat aiheuttaneet huomattavan paljon pihakäyntejä. Edellisten kolmen metsästysvuoden aikana kiintiöalueelta on kirjattu 349 suden pihakäyntiä. Kiintiöalueelle on myönnetty suden karkotuslupia vuonna 2023 2 kpl, vuonna 2024 4 kpl ja

vuonna 2025 6 kpl. Kiintiöalueelta on poistettu riistakeskuksen poikkeusluvilla metsästysvuonna 2024-2025 yhteensä neljä sutta ja kaksi koirasutta. Poikkeuslupatarvetta on ollut vuosittain. Kiintiöalue on muodostettu siten, että se kattaa Luken kanta-arviossa esitetty Tohmajärven lauman ja Kiteen havaintoalueen alueet. Karttasymbolin mukaan alueella elää kaksi laumaa, joiden reviirejä ei pystytty erottelemaan toisistaan. Luken raportissa Tohmajärven yksilömääräksi on maaliskuussa 2025 arvioitu 2 sutta ja Kiteen yksilömääräksi nolla. Kesän ja syksyn havainnot osoittavat alueella elävän susia, mutta perhelaumaa ei ole havaittu.

Tohmajärvi-Kitee alueen kaikkien susien poistamisen perusteeksi on esitetty vahingot ja turvallisuus. Luken tietojen mukaan koko alueella on lisääntymiskauden 2025 aluessa arvioitu olevan vain 2 sutta, tämän jälkeenkään perhelaumaa ei ole havaittu. MMM:n ylläpitämän riistavahikorekisterin mukaan koko vuonna 2025 Kiteellä on sattunut yksi (1) koiravahinko ja Tohmajärvellä yksi (1) nautavahinko. Alueelle on kuitenkin vuonna 2025 ja tätä aikaisemminkin myönnetty poikkeuslupia, joilla susiyksilöitä on poistettu runsaasti. Perusteluissa ei kerrota, onko poikkeusluvin poistetut kaksi koirasutta todennettu DNA-näyttein, eikä kiintiömetsästyksen perusteeksi esitetä koirasusiyksilöiden poistamista. Alueelta ei ilmeisesti ole olemassa DNA-todisteita (ulostenäytteet) koirasusien liikkumisesta.

Alueen susilauma tai -laumat on siis jo tehokkaasti hajotettu ja pääosin poistettu. Tämä toisaalta on lisännyt riskiä sille, että alueella on voinut metsästyskaudella 2024-2025 harhailla hajonneen lauman yksittäisiä susia, myös ihmisasutuksen läheisyydessä. Lauman hajotessa tai kokonaan puuttuessa suden lajityypillinen hirvieläimiin kohdistuva saalistuskäyttäytyminen estyy. Vahinkojen määrä alueella on kuitenkin koko vuonna 2025 erittäin pieni, eikä sitä voi pitää asiallisena perusteena poistaa jäljellä olevat vähälukuiset sudet melko harvaan asutulta alueelta, jossa susille on riittävästi luontaista ravintoa ja soveliaasta elinympäristöä.

Mikäli ihmisten turvallisuudelle aiheutuu uhkaa, jollaiseksi kahden jäljellä olevan suden aiheuttamia mahdollisia pihakäyntejä ei kuitenkaan voi taustamuistion perustelutekstin pohjalta yksiselitteisesti tulkita, olisi käypä menettely poistaa turvallisuutta uhkaavat yksilöt turvallisuusperusteisin poikkeuslupamenettelyin. Kiintiömetsästystä Tohmajärvi-Kitee -alueella ei tule sallia.

16) Kaakkois-Suomi, 10 yksilöä, (koirasudet)

Joutsenon alueella tavattu koirasusia säännöllisesti 2024-2025. Saaliiksi on saatu poikkeusluvilla puhtaita susia 2 ja koirasusia 5 samalla aikavälillä. Oletettavasti rajan toiselta puolelta vaeltaa jatkossakin koirasusia. Tässä vaiheessa perusteltua poistaa kaikki sudet määrättyltä kiintiöalueelta ja analysoida mahdollinen saalis. Alueella ei vakiintuneita koirasusireviirejä tai havaintoalueita, mutta itärajan takia tilanne vaihtelee nopeasti. Riittävällä kiintiöllä on mahdollista estää haitallisen vieraslajin leviäminen Kaakkois-Suomesta muualle Suomeen. Lappeenrannan suunnalla on tavattu todistettavasti koirasusia lisäksi tummia yksilöitä riistakamerakuvin. Miehikkälässä on tunnistettu koirasusi. Poikkeusluvalla saatu saaliiksi puhdas susi.

Luonnonsuojeluliitolla ei ole huomautettavaa, kun perusteluna on DNA-todennetusti koirasusiyksilöitä sisältävä alue. Kuitenkin, vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia olisi voitu käyttää yhtä hyvin ja tehokkaasti, eikä kiintiöpyyntiä olisi tullut sallia.

Jatkotyöstä

Jos suden metsästys alueellisin kiintiöin aloitetaan, siihen tulee liittää pakollinen koulutus metsästyksen johtajille ja jahtiin osallistuville. Lisäksi on välttämätöntä, että kiintiöpyynnin 100 suden määrästä vähennetään muu ihmisen aiheuttama kuolleisuus (poikkeusluvut, liikenteessä kuolleet, esiin tullut laiton pyynti). Kiintiöpyynnissä saaliiksi saatuja koirasusyksilöitä puolestaan ei pidä vähentää kiintiön ulkopuoliseksi saaliiksi, huomioiden kiintiömetsästyksen tarkoitus ja perustelut, joihin lukeutuu koirasusyksilöiden poistaminen.

On tärkeää seurata metsästyksen vaikutuksia suden suojelun tasoon tarkasti. Mikäli epäkohtia ilmenee tai kiintiöpyynnin ja ihmisen aiheuttama muun susikuolleisuuden (poikkeusluvut, liikenne, laiton pyynti) kokonaismäärä kasvaa liian suureksi, kiintiömetsästys tulee keskeyttää.

Suden hoitosuunnitelma tulee päivittää laajassa yhteistyössä kaikkia sidosryhmiä kuunnellen. Siinä tulee hyödyntää SusiLIFE-hankkeen hyviä käytäntöjä koira- ja kotieläinvahinkojen ennaltaehkäisyyn. Hoitosuunnitelma ei voi olla pelkkä metsästyssuunnitelma.

Yhteenveto

Luonnonsuojeluliitto katsoo susien kiintiömetsästyksen aloittamisen esitetyllä tavalla lainvastaiseksi. Perustuslain mukaisen ympäristöperusoikeuden (20 §) mukainen muutoksenhakumahdollisuus puuttuu alueellisin kiintiöin poistettaviksi esitetyn uhanalaisen suurpedon kokonaisten laumojen metsästyksestä kokonaan. Osassa alueellisista kiintiöistä perustelut susien metsästykselle eivät ole asianmukaisia ja hyväksyttäviä.

Lainvalmistelu on valitettavasti ollut huomattavan puutteellista. Vahinkoa ja toistuvasti haittaa tai uhkaa aiheuttavien susien poistoon voidaan myöntää vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia eikä sitä varten tarvita yleistä uhanalaisen lajin kiintiömetsästystä. Jos metsästys aloitetaan, se tulee toteuttaa pyyntiluvilla eikä kiintiöpyyntinä. Ainoastaan koirasusien poistamista alueellisen kiintiön pohjalta voitaisiin pitää tarkoituksenmukaisena, ja yleisen metsästyksen kiintiö tulee mitoittaa ja suunnata niihin laumoihin.

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO RY

Hanna Halmeenpää
puheenjohtaja

Tapani Veistola
toiminnanjohtaja

Lisätiedot:

hallituksen puheenjohtaja Hanna Halmeenpää, p. 050 564 4122, hanna.halmeenpaa@sll.fi
suurpetoasiantuntija Riku Lumiaro, p. 050 585 9857, riku.lumiaro@sll.fi
toiminnanjohtaja Tapani Veistola, p. 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi